

նա թէ Մի՛ գայցես ի վեր. եւ տայ հրաման դահճին տանել զնա, զի ի ներքուստ դռնէն հանեն եւ զնեն ի նաւ և տանին մինչ ի կղզիքն որ կայ հանդէպ քաղաքիս, և անդ խեղդամահ արարեալ արկանեն ի ծովն ի փառս չարին սատանայի, որ էառ զառհաւատչեայն յաւիտենական, արժան այսմ պատժի բերանն զազրալի, որ բազում չարութիւնս գործեալ էր, մինչեւ ցայժմ եւս գործեաց, զի ասացեալ թագաւորին թէ զչայսն եւ զչոռոմսն ի սրոյ կեր տամք, եւ թագաւորն ոչ անսացեալ բանին: Եւ կրկին ասացեալ թէ Արքա՛յ, ժամանակաւ ազգին Առնաւուտի սուր եղեալ են մերայինքս Գ ժամ, և մեք զիցուք սոցա է ժամ, զի երթեալ զչափն իւրեանց գիտասցեն: Եւ անցեալ աւուրքն ասացեալ թէ Եկեղեցիք կան ի մէջ քաղաքիս, վասն այնորիկ բան մեր ոչ լինի յաջող: Եւ սալ էր պատճառ մեր եկեղեցոյ չչինելոյն, որ ի ժամանակին զազիէսքէր էր: Եւ սալ էր քակող եւ աւիրողն եկեղեցոյն Պրուսա քաղաքին, որ անդ գնացեալ զատի լինելով եւ նէֆիրամ առնելով ըստ իւրեանց բառիցն, իբր թէ ժողով եւ սիւնհոգոս, եթէ Ոք որ է մուսուրման՝ գայցեն ի մի տեղ եւ զայս արասցուք. այնպէս քակելով զեկեղեցին ի հիմանց, որ եւ նշմարանք տեղւոյն ոչ երեւէր: Զայս տեսեալ տառապեալ ազգիս մեր որ անդն կային՝ եւ նովին բանին զայրացան եւ եղեն անմխիթար ոչ սակաւ. եւ ելեալ նոքա զիմելով եկին աստ ի քաղաքս թէ Մտանեմք ի թագաւորն Իպրահիմ ի գանկատ. եւ այլք խորհեցան թէ Այգ անպատեհ է, այլ մտցուք ի վէզիրն, որ էր Ղաւրա Մուստաֆա փաշա, այր զօրաւոր եւ իմաստուն անյաղթ, մտեալ յաչս թագաւորին: Անդ մտան ազգս մեր, զարզն եւ զգանկատն արարին միլլատմիղէ, եւ նա բերեալ զնա ի Պրուսայու և վայր առեալ՝ Եձ բիր զարկեալ յոտիցն եւ բազում չարչարանս արարեալ